

APOKALIPSE

SVET JE ARENA

Svet je arena gde sukobe se snage
čije jasno biće prozreti ne znamo
ne otkrijemo li sloj za slojem
na videlo dana senku bitnog samo.

Stvarnost je satkana od lažnih jasnosti
čiji cilj je smesti tragalački napor;
duh zna da ne može za tim se povesti –
podleže zavisnom svak stečen neospor.

Pri izboru žrtve povest je nevešta:
po bogova polju ta naslepo seče
te ratni plen njihov otme s pepelišta –
od kumira hromog sebi blago teče.

VIDEO SAM IH MISLIM DA JESAM

Video sam ih mislim da jesam
da li to reći da l' prećutati
u povećerje se pojavili
kao da su iz zemlje nicali

Pas ih izdaleka onjušio
i ka dolini se zatrčao
da bi se natrag namah vratio
i među noge mi zadrhtao

Behu li velji ne omaleni
Hijeroglifa su grč i drhtaj
do šake mi njihov je domašaj
oni su niz nejasnih fantazmi

Rekao bih ruku onostranih
od čega tri do četiri prsta
služe u svojstvu članova donjih
nožica hromih to biće vrsta

No u senci ništa jasno ne bi
srce mi se od muke rastoči
jedva se pribrah uza zid bacih
kad prvi od njih niz drum potrči

Behu li ženke ili mužjaci
behu l' bespolni ili bezumni
behu li biljnih zveri parnjaci
Behu li stvarni behu li snevni

Naš travnjak su tada pretrčali
kao da su frule pevušeći
u kuću banuli gamižući
duže od ma' se ne zadržali

Kad su otišli u pravcu polja
negde su prema bari iščezli
jedva nazreh u tami večeri
njihanje trava nakraj dolja

Od tada se voda pokvarila
požutela trava pas uginô
a kuća toliko usmrдела
da radije spim na otvorenom

ETNOGRAFSKI RUDNIK GOVORA SLOŽENIH

Etnografski rudnik govora složenih,
epovi, hajkaji, psalmi pantuma skrivenih,
bustrofedona i glifa izrabljenih,
kolajne distiha, basne sveg zborećeg,
na rubu ambisa i na rubu daha,
pošto su se vukli kroz sazvežđa sva...
bunovni folklori i trupci predanja,
brani in extremis s usta umirućeg,
il' u pesmi krtoj pevca bez nadanja...

I vi, natpisi kameni,
strpljivo sricani sa stećaka strogih
il' pustih zabata, još smo opčinjeni,
režite u srca te poruke mrtvih.

O, kako bi teško sve vas prepevati!
Gle posla zaludnog:
po jeziku mrtvom iskopavati
mita pretpotopnog!...
Jer morasmo nekad grubo ih prenuti
u strahu od skrvnuća tabua starog,
što nama prethodi... I svoj ljudskoj vrsti!

MORE TAKVU RASKOŠ JOŠ IMALO NIJE

More takvu raskoš još imalo nije
kakvu danas mu taj mekani gaz daje
taj plavetni romb to goriva bleskanje
talasa mreškanje sve ga ukруг šalje

Nebeski svod kružan kao kube nikad
još ne sazda takvo ogromno pozorje
da rashori u nj višebojne orgije
oslikavši unapred fatalni ishod

Opijmo se draži sad čas je čudesan
i pošto je kasno za svako kajanje
plešimo na žalu – blešti fabulozan
gazimo pod nama mrtvih ptica tkanje

MAJMJUN RAZBI JAJE NA RUBU SVEMIRA

Majmun razbi jaje na rubu svemira
na kraju lutanja pogled mu začuđen
pade na okean od čijih dodira
plavkastih žal se pruža gladak omamljen

Sad stupa bosonog odbacivši ljuspe
zapanjen jer hoda po zrcalu tečnom
kog val nemarni o milovida stranog
pod ljudolike mu prosuo je stope

Pjan od zraka pleše a ples mu je meta
što služi za strelu koja ga probada
jedva da je svestan da se sad tetura
da naglo se gubi i kô klada pada

Sa vratom u pesku i pogleda krupnog
on još osmeh pruža svetu zamagljenom
i umire pijan od mora šumornog
čija ga svežina okružila penom

KÔ ŠTO NIJE FLAŠA

Kô što nije flaša vode bistre puna
već sadrži princip mukli što miruje
jednostavna pesma teksta dobroćudna
zna da taji moći i kad ne piruje

Nekadašnje rase stvarahu formule
moćne samim njinim rasporedom zvučnim
čija reč najmanja poput molekule
se za svest vezuje načinom lukavim

Kosmosa gusari čuvajte blaga se
kog jednom bi slučaj dao vam na ruke
zračne olupine u utrobi nose
pretvorne programe utkane u svitke

reč izrekav te usmene alhemije
čija složenost nam premaša znanje

nevidljive blizu ste rupe mentalne
što gutaće vas u druge dimenzije

Uklonimo sada svaku nevericu:
Desi se i gore čitaču što sriče
ma to bio i stih, ako stih taj drevni
spis je što besraman je kodirao stvor
željan besmrtnosti...

Tajnom se upadu izlažete svesti
što um traži nov da mu dušu satre.

NEČIST I NAŠ GRAD OPSEDA

Nečist i naš grad opseđa
bedem opipava sa ruku hiljadu
on besmisao tka sa bezbroj karika
i niskost cijuče s glasova hiljadu

Neprebroj naš grad potapa
prodire kroz tlo kroz zdence se uspinje
čini da duša od gađenja okapa
pošto se prikrađe kroz rupe najtešnje

Neizdržno nam za vratom
čujemo gde pljušti nagrizaćuć kuće
liže dno zidova tom lepljivom četom
otrovima svojim i kam rastočiće

Niskost nam utrobe truje
pod haljama mlakim sporo zadizanim
dopire do srca gde život se krije
dotiče ga mjahko udima ledenim

Neprebroj duše siluje
natapa po volji nemoći bolesnom
strah naš da raštima kroz bestidne krike
da zauvek sledi i naš poslednji slom.

(„Immaniter instant circum munimenta“)

OVDE SVE JE SIMBOL

Ovde sve je simbol metafora slika
tu i najmanji slog pomaže da nikne
putem alhemijske suptilnosti vrsne
cveće sveta mračnog stvarnosti paslika

Reka od vremena teče sa nemarom
ta gmizava dražest od zasena nemih
tvome čunu nudi stazica prozračnih
večer koje zlati tu struju blistanjem

Ne traži smisao svojih sanja mlakih
nek' u tebi zriju estetski orgazmi
reči te nek' pune um pjan od fantazmi
i daruju snu tvom ures stvari pitkih

U ljeskanju svakom što veslo izazva
nazreš li lik žena osobitih čari
što sen tvoga čuna pri budnu svest dozva
i što idu k tebi da sjaj ih ozari

Ne traži imena za te vile ljupke
čije biće otme se na to pitanje
pusti nek' plivaju u zlatu te kupke
i sinu grudi gole međ' bele lokvanje

ČAROBNJAK

Čarobnjak sam tajni čije bajalice
paliće sve vatre vremena budućih
blago zaveštavam za daljne takmace
angel sudbe znaće da meni stiče ih

Radeć' u tišini posvećen samoći
gluv za hvale koje uzdižu kepece
prepuštam sav svoj vek njegovoj nemoći
niske su za mene snobovske igrice

U otmeno doba gde gore mi zublje
zakriven od puka ciljeva nečistih
za doba buduće ja sejem dragulje
sporim hodom kročim tim carstvom posmrtnih

*(Sa francuskog preveo **Boris Lazić**)*